

Kalewilaadu „Waldenhof”

Tartus, Aleksandri uus. nr. 6.

Teie kaluks

saab olema, kui Teie, enne kui oma tellimisi teete, waatama tulete, mis

— Waldenhoofi —

kalewi ja kasu ka jauskonnad Teile soovitavad.

Nemad näitavad **eraostjale** ja **rätsepale** teed, kuidas föige paremad riitet käidawate ja föige uuemate mustridega odawa hinnaga osta ja **jällemüüjale**, kuidas õiget, kergste miiüdawat kaupa omandada, mis hääd tulu toob.

Tammemägi oli enne teisi ära kadunud. Nist oli ta ära läinud, kest teiste täitaliste seas teda näha ei olnud.

„Täna oli teie juures imelöbus,” ütles kirjaniku laaja. „Tore mees, see Tammemägi. Teie mõlemad sünnette hästi fotku.”

„Aga, mis teie mõtlete!” Ta saatis täitalisi trepiist alla.

Büllamisi tulि ta jälle üles, ja astus ohlades oma üksikusse kõterisse.

Karjataedes põras ta tagasi.

„Arge ehmatage, preili Alma. Ma ei tahnuud terwed pesu teie saela jäätta. Ma seatsin ennast õige fobusest sisse, sidusin põlle ette, nagu see kolale sündib.”

Alma langes tooli peale. Ta ei teadnud, kas nutta, wõi naerda. Kuid esimehe pahanduse järelle leppis ta sejuvooraga ja aitas Tammemäge talderekuid peseda. Peagi kostis rõõmus naer föögist. Kui osjad ära pestub, seati ta toad korda.

Wiimaks oldi kõitega lõpul.

„Kell 10i 1. kandidati herra pesi läed weekraani all puhtaks ja tömbas kuu selga.

„Nüüd pean sa mina minema.” Ta andis Almale fätt. „Head ööd —”

Preili Alma vaatas talle paluvast otsa. „Juba?!”